

ДЕРЖАВНИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ
Система забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти
сертифікована на відповідність ДСТУ ISO9001:2015 / ISO 9001:2015
Кафедра дизайну

ЗАТВЕРДЖЕНО

вченою радою факультету

технологій та бізнесу

(прот. № 1 від «16» 09 2026р.)

Декан

 Надія ВЕДМІДЬ

**ЕКОДИЗАЙН/
ECO-DESIGN**

**РОБОЧА ПРОГРАМА/
COURSE OUTLINE**

освітній ступінь	магістр / Master
галузь знань	В Культура, мистецтво та гуманітарні науки / Culture, Arts and Humanities
спеціальність	В2 Дизайн / Design
освітня програма	Графічний дизайн/ Graphic Design

Розповсюдження і тиражування без офіційного дозволу ДТЕУ заборонено

Автори: Руслана БЕЗУГЛА, доктор мистецтвознавства, доцент

Аліна СЛІВІНСЬКА, кандидат філософських наук, доцент, магістр дизайну

Робочу програму розглянуто і схвалено на засіданні кафедри дизайну 31 серпня 2026 р., протокол № 1.

Рецензенти:

Асмаї ЧІБАЛАШВІЛІ, кандидат мистецтвознавства, старший науковий співробітник, заступник директора з наукової роботи Інституту проблем сучасного мистецтва НАМ України

Наталія КОНДЕЛЬ-ПЕРМІНОВА, кандидат архітектури, старший науковий співробітник, завідувач відділу дослідження просторових і предметних систем Інституту проблем сучасного мистецтва НАМ України

ЕКОДИЗАЙН / ECO-DESIGN

РОБОЧА ПРОГРАМА / COURSE OUTLINE

освітній ступінь магістр / Master

галузь знань В Культура, мистецтво та гуманітарні науки / Culture, Arts and Humanities

спеціальність В2 Дизайн / Design

освітня програма Графічний дизайн / Graphic Design

1. СТРУКТУРА ДИСЦИПЛІНИ ТА РОЗПОДІЛ ГОДИН ЗА ТЕМАМИ (ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН)

Тема	Усього годин / кредитів	Лекції	Практичні	СРС	Форми контролю
Тема 1. Екодизайн: концепція, принципи та сучасні тенденції	15	2	2	11	УО, ІР, П
Тема 2. Сталий розвиток і дизайн: екологічний, соціальний та економічний виміри	15	2	2	11	УО, ІР, П
Тема 3. Життєвий цикл дизайн-продукту та оцінювання його екологічного впливу	15	2	2	11	УО, ІР
Тема 4. Матеріали та технології екодизайну в графічній комунікації	15	2	2	11	УО, ІР
Тема 5. Екологічне пакування та системне проектування	15	2	2	11	УО, ІР
Тема 6. Екобрендинг та візуальна ідентичність сталих брендів	15	2	2	11	УО, ІР
Тема 7. Екологічна типографіка та ресурсоефективна поліграфія	15	2	2	11	УО, ІР
Тема 8. Візуальна комунікація екологічних ідей	15	2	2	11	УО, ІР
Тема 9. Циркулярний дизайн і принципи zero waste	15	2	2	11	УО, ІР

Тема	Усього годин / кредитів	Лекції	Практичні	СРС	Форми контролю
Тема 10. Екологічний цифровий дизайн	15	2	2	11	УО, ІР
Тема 11. Штучний інтелект та нові технології в екодизайні	15	2	2	11	УО, ІР
Тема 12. Стратегія екодизайн-проєкту: від дослідження до презентації	15	2	2	11	УО, П
Разом	180 / 6	24	24	132	
Підсумковий контроль -екзамен					

Примітка: **УО** – усне опитування; **ІР** – виконання індивідуальної роботи; **П** – презентація.

2. ТЕМАТИКА ТА ЗМІСТ ЛЕКЦІЙНИХ, ПРАКТИЧНИХ (СЕМІНАРСЬКИХ) ЗАНЯТЬ, САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
<i>Знати:</i> передумови виникнення та еволюцію поняття «екодизайн» і причинно-наслідкові зв'язки його становлення (рух «Мистецтва і ремесла», В. Папанек, сучасні концепції); взаємозв'язок екодизайну з промисловим, графічним, комунікаційним і цифровим дизайном; основні принципи екодизайну (мінімізація впливу на довкілля, ресурсоефективність, довговічність, ремонтпридатність, повторне використання); сучасні тенденції: sustainable design, green design, regenerative design, circular	Лекція 1. Екодизайн: концепція, принципи та сучасні тенденції 1. Поняття екодизайну, передумови виникнення та еволюція напрямку. 2. Взаємозв'язок екодизайну з промисловим, графічним, комунікаційним і цифровим дизайном. 3. Основні принципи екодизайну: мінімізація впливу на довкілля, ресурсоефективність, довговічність, ремонтпридатність, повторне використання. 4. Сучасні тенденції: sustainable design, green design, regenerative design, circular design; роль дизайнера у формуванні екологічної поведінки суспільства. 5. Генеза екодизайну (рух «Мистецтва і ремесла», В. Папанек) та естетичні проблеми екологічних напрямів; міжнародні й українські практики, екологічні засади національної матеріальної культури. Список рекомендованих джерел Закони та нормативні акти: 2 Основний: 3, 5 [с. 1–22] Додатковий: 8 [с. 3–16], 10, 15 Інтернет-ресурси: 18, 23, 25 Питання для поглибленого вивчення: 1. Генеза поняття екодизайну. 2. Обсяг і зміст понять sustainable, green, regenerative та circular design. 3. Системне використання принципів екодизайну у світових брендах.	2

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
design; естетичні проблеми екологічно орієнтованих напрямів; міжнародні й українські практики екодизайну. <i>Вміти:</i> розпізнавати застосування принципів екодизайну в реальних дизайн-проектах; аналізувати дизайн-рішення за критеріями екологічної відповідальності; критично осмислювати концепції екодизайну та опрацьовувати доробок українських і зарубіжних дизайнерів з екологічної проблематики; виявляти екологічні проблеми дизайн-продукту, генерувати ідеї та аргументовано пропонувати шляхи	4. Екологічні принципи української народної матеріальної культури як ресурс сучасного національного стилю.	
	Самостійна робота студентів На вибір студента пропонується самостійна робота, що передбачає поглиблене вивчення окремих питань теми на основі опрацювання спеціалізованої літератури (Закони та нормативні акти: 2; Основний: 3, 5 [с. 1–22]; Додатковий: 8 [с. 3–16], 10, 15) та пошуку інформаційних джерел у мережі Інтернет [18, 23, 25].	11
	Практичне заняття № 1 Зміст заняття: 1. Обрати 2–3 приклади дизайн-проектів (айдентика, пакування, поліграфія чи цифровий продукт), що позиціонуються як екологічні. 2. Проаналізувати, які саме принципи екодизайну (мінімізація впливу, ресурсоефективність, довговічність тощо) застосовано в кожному прикладі. 3. Визначити слабкі місця обраних рішень і сформулювати пропозиції щодо їх удосконалення. 4. Порівняти один зарубіжний і один український екодизайн-проект: як у кожному поєднано екологічні принципи і культурну ідентичність. 5. Підготувати коротку усну презентацію (3–5 хв) результатів аналізу для групи.	2

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
вдосконалення дизайн-рішень.		
<i>Знати:</i> концепцію сталого розвитку та цілі сталого розвитку ООН; взаємозв'язок екологічних, соціальних та економічних аспектів проєктування; економічний вимір екодизайну та принципи ефективної економічної діяльності у сфері дизайну на засадах сталості; принципи відповідального проєктування (ресурсоефективність, соціальна інклюзивність, доступність, етичність виробництва і споживання); вплив дизайнерських рішень на поведінку користувача та споживача; міжнародний і український досвід	Лекція 2. Сталий розвиток і дизайн: екологічний, соціальний та економічний виміри 1. Концепція сталого розвитку та Цілі сталого розвитку (ЦСР) ООН у контексті дизайн-практики. 2. Взаємозв'язок екологічних, соціальних та економічних аспектів проєктування. 3. Принципи відповідального проєктування: ресурсоефективність, соціальна інклюзивність, доступність, етичність виробництва і споживання. 4. Вплив дизайнерських рішень на поведінку користувача; роль дизайну у популяризації відповідального споживання. 5. Економіка екодизайну і затребуваний відповідальний продукт; взаємодія дизайнера з фахівцями інших галузей; міжнародний і український досвід. Список рекомендованих джерел Закони та нормативні акти: 2 Основний: 4 [с. 1–28]; 5 [с. 1–22; 85–116] Додатковий: 8 [с. 17–67], 10, 15 Інтернет-ресурси: 18, 24, 25, 26 Питання для поглибленого вивчення: 1. Сталий розвиток і цілі сталого розвитку ООН. 2. Способи формування дизайном поведінки споживача у бік відповідального споживання.	2

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
відповідального проектування. <i>Вміти:</i> співвідносити дизайн-проекти з цілями сталого розвитку ООН; пояснювати причинно-наслідкові зв'язки між дизайнерськими рішеннями, поведінкою споживачів і станом довкілля; оцінювати баланс екологічного, соціального та економічного вимірів проекту, зокрема його ринкову затребуваність; обирати модель поведінки у взаємодії з фахівцями зі сталого розвитку, економістами, технологами та представниками бізнесу; формулювати науково обґрунтовані рекомендації щодо посилення соціальної	3. Сучасний дизайн-проект як поєднання екологічного, соціального та економічного вимірів. 4. Чи може екологічний дизайн-продукт бути економічно вигідним: аргументи для бізнесу.	
	Самостійна робота студентів На вибір студента пропонується самостійна робота, що передбачає поглиблене вивчення окремих питань теми на основі опрацювання спеціалізованої літератури (Закони та нормативні акти: 2; Основний: 4 [с. 1–28]; 5 [с. 1–22; 85–116]; Додатковий: 8 [с. 17–67], 10, 15) та пошуку інформаційних джерел у мережі Інтернет [18, 24, 25, 26].	11
	Практичне заняття № 2 Зміст заняття: 1. Обрати соціально та екологічно орієнтований дизайн-проект (бренд, кампанія, продукт). 2. Визначити, наскільки його рішення відповідають конкретним цілям сталого розвитку ООН. 3. Оцінити баланс екологічного, соціального та економічного вимірів у проекті (сильні/слабкі сторони), зокрема орієнтовні витрати і вигоди екологічних рішень. 4. Рольова вправа: аргументувати екологічне рішення перед умовними фінансовим директором і технологом виробництва. 5. Сформулювати рекомендації щодо посилення соціальної або екологічної складової проекту та підготувати презентацію.	2

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
або екологічної складової проєкту; критично осмислювати концепції сталого розвитку.		
<i>Знати:</i> поняття життєвого циклу дизайн-продукту та його основні етапи; основи Life Cycle Thinking та Life Cycle Assessment (LCA) і їх обмеження; способи визначення ресурсомісткості, енерговитрат, відходів і вуглецевого сліду; зміст поняття «критичних точок» екологічного впливу; роль аналізу життєвого циклу в передпроектному аналізі та плануванні етапів проєкту. <i>Вміти:</i>	Лекція 3. Життєвий цикл дизайн-продукту та оцінювання його екологічного впливу 1. Поняття життєвого циклу продукту: сировина, виробництво, транспортування, використання, утилізація. 2. Основи Life Cycle Thinking та Life Cycle Assessment (LCA) у дизайн-проектванні. 3. Визначення ресурсомісткості, енерговитрат, відходів та вуглецевого сліду. 4. Виявлення «критичних точок» екологічного впливу та шляхи їх оптимізації. 5. Аналіз життєвого циклу в передпроектному аналізі, концепції та плануванні етапів проєкту; обмеження методик LCA. Список рекомендованих джерел Основний: 3; 5 [с. 23–40] Додатковий: 6; 7; 8 [с. 68–117] Інтернет-ресурси: 18, 22, 25 Питання для поглибленого вивчення: 1. Етапи життєвого циклу продукту і його екологічний вплив. 2. LCA та інтуїтивна оцінка екологічності продукту: відмінності. 3. Сучасний продукт з успішно оптимізованою «критичною точкою» впливу.	2

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
аналізувати життєвий цикл конкретного дизайн-продукту як складову передпроектного аналізу; пояснювати причинно-наслідкові зв'язки між проектними рішеннями та екологічним впливом; виявляти критичні точки екологічного впливу та пропонувати шляхи їх оптимізації; порівнювати традиційні та екологічно орієнтовані проектні рішення; взаємодіяти з технологами та фахівцями з переробки під час збору даних; формулювати на основі аналізу науково обґрунтовану концепцію і планувати етапи проекту.	Самостійна робота студентів На вибір студента пропонується самостійна робота, що передбачає поглиблене вивчення окремих питань теми на основі опрацювання спеціалізованої літератури (Основний: 3; 5 [с. 23–40]; Додатковий: 6; 7; 8 [с. 68–117]) та пошуку інформаційних джерел у мережі Інтернет [18, 22, 25].	11
	Практичне заняття № 3 Зміст заняття: 1. Обрати конкретний поліграфічний або пакувальний виріб для аналізу. 2. Описати всі етапи його життєвого циклу від сировини до утилізації. 3. Визначити орієнтовні «критичні точки» екологічного впливу на кожному етапі. 4. Запропонувати щонайменше два конкретні рішення для зменшення впливу на найбільш проблемному етапі. 5. Скласти перелік запитань до технолога друку або фахівця з переробки для уточнення даних і графік етапів редизайну виробу.	2
<i>Знати:</i> екологічні характеристики матеріалів графічного	Лекція 4. Матеріали та технології екодизайну в графічній комунікації 1. Екологічні характеристики матеріалів графічного дизайну: папір, картон, походження сировини.	2

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
дизайну; види вторинних, альтернативних та біоматеріалів і їхні виражальні художньо-пластичні можливості; екологічні технології друку, фарби, покриття, клеї та оздоблення; інноваційні методи роботи з екологічними матеріалами; систему екологічних сертифікацій та маркування матеріалів. <i>Вміти:</i> обирати матеріали й технології друку за екологічними, функціональними та естетичними критеріями в межах концептуального проектування;	2. Вторинні та альтернативні матеріали, біоматеріали, матеріали з низьким екологічним впливом. 3. Екологічні технології друку: фарби, покриття, клеї, оздоблення. 4. Екологічні сертифікації та маркування матеріалів (FSC та інші). 5. Виразальні можливості екологічних матеріалів та інноваційні методи роботи з ними в концептуальному проектуванні. Список рекомендованих джерел Основний: 4; 5 [с. 23–40] Додатковий: 6; 7 [розд. 5] Інтернет-ресурси: 19, 20, 21, 22 Питання для поглибленого вивчення: 1. Основні екологічні сертифікації паперу та картону та що вони гарантують. 2. Переваги та обмеження біоматеріалів у поліграфії. 3. Особливості вибору матеріалу з погляду його впливу на можливість подальшої переробки виробу. 4. Фактура і тактильність вторинних матеріалів як виражальний засіб графічного дизайну.	
	Самостійна робота студентів На вибір студента пропонується самостійна робота, що передбачає поглиблене вивчення окремих питань теми на основі опрацювання спеціалізованої літератури (Основний: 4; 5 [с. 23–40]; Додатковий: 6; 7 [розд. 5]) та пошуку інформаційних джерел у мережі Інтернет [19, 20, 21, 22].	11

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
використовувати виражальні можливості екологічних матеріалів для генерування ідей; порівнювати матеріали за можливістю подальшої переробки; взаємодіяти з постачальниками та друкарнями; критично оцінювати екологічні заяви виробників і обґрунтовувати вибір матеріалів із посиланням на відповідні сертифікації.	Практичне заняття № 4 Зміст заняття: 1. Обрати тип поліграфічного виробу (упаковка, буклет, каталог тощо). 2. Порівняти щонайменше три варіанти матеріалів (традиційний, вторинний, альтернативний) за екологічними характеристиками та виражальними можливостями. 3. Оцінити технології друку та оздоблення з погляду можливості подальшого перероблення виробу. 4. Виконати пробний макет або зразок на обраному екологічному матеріалі та оцінити, як матеріал впливає на візуальне рішення. 5. Обґрунтувати остаточний вибір матеріалів і технологій із посиланням на відповідні сертифікації та маркування.	2
Знати: основні проблеми традиційного пакування; принципи sustainable packaging design; підходи до рециклінгу, компостування, модульності та багаторазового використання; практики zero-waste packaging	Лекція 5. Екологічне пакування та системне проєктування 1. Пакування як ресурсомісткий об'єкт проєктування; основні проблеми традиційного пакування. 2. Принципи sustainable packaging design: скорочення матеріалу, оптимізація конструкції. 3. Рециклінг, компостування, модульність, трансформованість, багаторазове використання. 4. Проєктування маркування щодо утилізації; zero-waste packaging та refill-системи.	2

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
та refill-систем; економічні аспекти екологічного пакування; етапи розроблення пакування в процесі брендингу та ребрендингу. <i>Вміти:</i> проводити передпроектний аналіз і розробляти науково обґрунтовану концепцію екологічного пакування; генерувати альтернативні конструктивні ідеї з використанням інноваційних матеріалів і технологій; проєктувати систему маркування щодо утилізації; оцінювати економічну ефективність і ринкову затребуваність рішення; планувати й контролювати етапи розроблення пакування; обирати модель поведінки у	5. Екологічне пакування як ринковий продукт: економіка, етапи брендингу і ребрендингу, взаємодія з фахівцями виробництва. Список рекомендованих джерел Закони та нормативні акти: 2 Основний: 4 [с. 35–98]; 5 [с. 41–62] Додатковий: 7 [розд. 4–7]; 8 [с. 92–116] Інтернет-ресурси: 18, 20, 21, 22 Питання для поглибленого вивчення: 1. Рециклінг, компостування та можливості повторного використання пакування. 2. Refill-системи на сучасному ринку. 3. Маркування пакування та його вплив на поведінку споживача при сортуванні відходів. 4. Екологічний ребрендинг пакування: приклади і наслідки для продажів.	
	Самостійна робота студентів На вибір студента пропонується самостійна робота, що передбачає поглиблене вивчення окремих питань теми на основі опрацювання спеціалізованої літератури (Закони та нормативні акти: 2; Основний: 4 [с. 35–98]; 5 [с. 41–62]; Додатковий: 7 [розд. 4–7]; 8 [с. 92–116]) та пошуку інформаційних джерел у мережі Інтернет [18, 20, 21, 22].	11
	Практичне заняття № 5 Зміст заняття: 1. Обрати продукт, для якого потрібно розробити або вдосконалити пакування.	2

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
взаємодії з конструкторами, технологами, маркетологами й замовником; обґрунтовувати рішення з погляду повного життєвого циклу продукту.	2. Проаналізувати недоліки наявного (або типового) пакування цієї категорії товарів. 3. Згенерувати 2–3 альтернативні конструктивні ідеї та розробити ескіз-концепцію пакування за принципами sustainable packaging design (матеріал, конструкція, маркування). 4. Оцінити орієнтовну собівартість рішення і скласти план етапів його впровадження. 5. Обґрунтувати, як запропоноване рішення полегшує сортування, повторне використання або перероблення, підготувати презентацію.	
<i>Знати:</i> поняття екобрендингу та sustainable branding; принципи формування візуальної ідентичності екологічно орієнтованого бренду; проблему стереотипної «екологічної» естетики; зміст поняття greenwashing та його ознаки; засади дизайн-маркетингової стратегії екологічного бренду на внутрішньому та глобальному ринках; етапи	Лекція 6. Екобрендинг та візуальна ідентичність сталих брендів 1. Екологічна орієнтація бренду та поняття sustainable branding. 2. Формування візуальної ідентичності: колір, типографіка, графічні елементи, фотографія, ілюстрація. 3. Проблема стереотипної «екологічної» естетики та пошук альтернативних візуальних стратегій. 4. Поняття greenwashing та його вплив на довіру до бренду. 5. Дизайн-маркетингова стратегія екобренду на внутрішньому і глобальному ринках; етапи брендингу і ребрендингу; демонстрація цінності та вартості сталого продукту. Список рекомендованих джерел Основний: 4 [с. 1–34]; 5 [с. 1–22; 85–104] Додатковий: 7 [розд. 1–3]; 10; 13 Інтернет-ресурси: 19, 23, 26	2

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
брендингу та ребрендингу; досвід українських і зарубіжних екобрендів. <i>Вміти:</i> аналізувати візуальну ідентичність «екологічних» брендів і пояснювати причинно-наслідкові зв'язки між візуальними рішеннями та довірою споживачів; виявляти ознаки greenwashing у комунікаціях брендів; генерувати й розробляти альтернативні візуальні стратегії екобрендингу; формувати дизайн-маркетингову стратегію позиціонування екологічного бренду та управляти процесом його брендингу чи ребрендингу; переконливо демонструвати культурну	Питання для поглибленого вивчення: 1. Візуальні кліше і «екологічність» бренду: ризики. 2. Звинувачення бренду у greenwashing: причини. 3. Вербальна комунікація бренду і екологічний візуальний меседж. 4. Український екобренд на глобальному ринку: стратегії позиціонування.	
	Самостійна робота студентів На вибір студента пропонується самостійна робота, що передбачає поглиблене вивчення окремих питань теми на основі опрацювання спеціалізованої літератури (Основний: 4 [с. 1–34]; 5 [с. 1–22; 85–104]; Додатковий: 7 [розд. 1–3]; 10; 13) та пошуку інформаційних джерел у мережі Інтернет [19, 23, 26].	11
	Практичне заняття № 6 Зміст заняття: 1. Обрати 2–3 бренди (зокрема український), що позиціонують себе як екологічно відповідальні. 2. Проаналізувати елементи їхньої візуальної ідентичності (колір, шрифт, символіка, фото/ілюстрація). 3. Зіставити візуальні меседжі з реальними діями бренду (звіти зі сталого розвитку, сертифікації, новини). 4. Зробити висновок щодо наявності/відсутності ознак greenwashing та аргументувати позицію. 5. Запропонувати концепцію ребрендингу одного з брендів із коротким викладом стратегії позиціонування та аргументацією цінності для споживача.	2

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
цінність та економічну вартість сталого продукту; представляти концепцію засобами новітніх технологій.		
<i>Знати:</i> принципи ресурсоефективної типографіки та верстки; вплив гарнітури, кегля, накреслення, композиції тексту на обсяг друкованої продукції; способи оптимізації форматів, кількості сторінок, кольоровості та оздоблення; виражальні можливості поліграфічних матеріалів і технологій; основи експериментальної типографіки. <i>Вміти:</i>	Лекція 7. Екологічна типографіка та ресурсоефективна поліграфія 1. Типографіка як інструмент оптимізації матеріальних і технологічних ресурсів. 2. Вплив гарнітури, кегля, накреслення, насиченості, композиції тексту на обсяг друкованої продукції. 3. Принципи ресурсоефективної верстки та оптимізації площі носія. 4. Взаємозв'язок читабельності, естетики та ресурсоефективності; експериментальна типографіка. 5. Концептуальне проектування ресурсоефективного видання: матеріали, технології друку, функціональні та естетичні вимоги. Список рекомендованих джерел Основний: 4; 5 [с. 23–40] Додатковий: 7 [розд. 5–7] Інтернет-ресурси: 19, 20, 21, 22 Питання для поглибленого вивчення: 1. Вплив вибору гарнітури та кегля на витрату паперу та фарби. 2. Прийоми верстки, що дозволяють скоротити кількість сторінок без втрати читабельності. 3. «Екологічний шрифт» і принцип його економічності.	2

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
виконувати ресурсоефективну верстку друкованого видання в межах методики концептуального проєктування; використовувати виражальні можливості матеріалів і технологій друку; порівнювати варіанти верстки за орієнтовною витратою матеріалів; обґрунтовувати типографічні рішення з погляду економії ресурсів.	Самостійна робота студентів На вибір студента пропонується самостійна робота, що передбачає поглиблене вивчення окремих питань теми на основі опрацювання спеціалізованої літератури (Основний: 4; 5 [с. 23–40]; Додатковий: 7 [розд. 5–7]) та пошуку інформаційних джерел у мережі Інтернет [19, 20, 21, 22].	11
	Практичне заняття № 7 Зміст заняття: 1. Обрати текстовий матеріал (стаття, розділ каталогу) для верстки. 2. Виконати два варіанти верстки — стандартний та ресурсоефективний (шрифт, кегль, поля, кольоровість). 3. Порівняти обидва варіанти за орієнтовною витратою паперу, фарби та кількістю сторінок. 4. Обґрунтувати, які саме типографічні рішення забезпечили економію ресурсів без втрати читабельності.	2
<i>Знати:</i> принципи візуалізації складної екологічної інформації; засоби доступної, зрозумілої та доказової екологічної комунікації; види візуальних метафор, символів та культурних кодів; історію	Лекція 8. Візуальна комунікація екологічних ідей 1. Графічний дизайн як інструмент формування екологічної свідомості та суспільної поведінки. 2. Особливості візуалізації складної екологічної інформації: інфографіка, піктограми, інформаційні системи. 3. Принципи доступності, зрозумілості та доказовості екологічних повідомлень. 4. Візуальні метафори, символи, культурні коди; проблема інформаційного перевантаження та маніпулятивної комунікації.	2

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
екологічного плаката й соціальної реклами, доробок українських і зарубіжних авторів; проблему інформаційного перевантаження та маніпулятивної комунікації. <i>Вміти:</i> генерувати ідеї та розробляти інфографіку, плакат або систему комунікацій на екологічну тему для визначеної аудиторії; пояснювати причинно-наслідкові зв'язки між суспільними змінами і візуальною мовою екологічної комунікації; взаємодіяти з екологами та науковцями під час збору даних; перевіряти повідомлення на доступність,	5. Екологічний плакат і соціальна реклама: історія, естетичні проблеми, українські й зарубіжні автори, міжнародні конкурси. Список рекомендованих джерел Основний: 4 [с. 1–22; 85–116]; 5 [с. 1–22] Додатковий: 7 [розд. 2–3]; 10; 11 Інтернет-ресурси: 19, 24, 26 Питання для поглибленого вивчення: 1. Візуальні прийоми, найефективніші для спрощення складної екологічної інформації. 2. Відмінності між емоційною та раціональною стратегіями екологічної комунікації. 3. Маніпулятивна або оманлива екологічна комунікація. 4. Український соціальний плакат екологічної тематики: автори і конкурси.	
	Самостійна робота студентів На вибір студента пропонується самостійна робота, що передбачає поглиблене вивчення окремих питань теми на основі опрацювання спеціалізованої літератури (Основний: 4 [с. 1–22; 85–116]; 5 [с. 1–22]; Додатковий: 7 [розд. 2–3]; 10; 11) та пошуку інформаційних джерел у мережі Інтернет [19, 24, 26].	11
	Практичне заняття № 8 Зміст заняття: 1. Обрати конкретну екологічну проблему та цільову аудиторію повідомлення.	2

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
зрозумілість і доказовість; уникати маніпулятивних прийомів; представляти роботи на конкурсах в Україні та за кордоном.	2. Зібрати необхідні дані/факти, що потребують візуалізації (за можливості — проконсультуватися з фахівцем-екологом). 3. Розробити ескіз інфографіки або плаката, застосувавши доречні візуальні метафори чи символи. 4. Перевірити розроблене повідомлення на доступність, доказовість та відсутність маніпулятивних прийомів. 5. Підготувати роботу до подання на конкурс соціального плаката (український або міжнародний).	
<i>Знати:</i> принципи циркулярної економіки та відмінність від лінійної моделі виробництва, причини цього переходу; зміст понять circular design та zero waste design; циркулярні бізнес-моделі та роль дизайну в їхній економічній ефективності; європейське регулювання екодизайну та міжнародні практики; підходи до повторного використання, ремонту, модернізації,	Лекція 9. Циркулярний дизайн і принципи zero waste 1. Перехід від лінійної моделі «виробництво — споживання — відходи» до циркулярної економіки. 2. Поняття circular design та zero waste design. 3. Проектування з урахуванням повторного використання, ремонту, модернізації, трансформації. 4. Принципи дематеріалізації та створення дизайн-систем, адаптивних до різних носіїв без надмірного споживання ресурсів. 5. Циркулярні бізнес-моделі, ринкове позиціонування циркулярного продукту; європейське регулювання (ESPR) і міжнародні практики. Список рекомендованих джерел Закони та нормативні акти: 1, 2 Основний: 3; 4 [с. 1–34]; 5 [с. 23–40] Додатковий: 8 [с. 68–186] Інтернет-ресурси: 18, 22, 25	2

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
трансформації продукту; принципи дематеріалізації. <i>Вміти:</i> проводити передпроектний аналіз і розробляти науково обґрунтоване zero-waste рішення для дизайн-продукту, генеруючи альтернативні ідеї; аналізувати джерела відходів у поточному життєвому циклі продукту; проектувати дизайн-системи, адаптивні до різних носіїв; оцінювати економічну ефективність і ринкову затребуваність циркулярного рішення, демонструвати його цінність споживачеві; планувати етапи впровадження; критично осмислювати концепції циркулярності.	Питання для поглибленого вивчення: 1. Циркулярний дизайн і традиційне «перероблення відходів». 2. Принцип дематеріалізації в графічному дизайні. 3. Дизайн-системи і їх адаптація до різних носіїв без збільшення витрати ресурсів. 4. Регламент ЄС щодо екодизайну сталих продуктів (ESPR): наслідки для українських виробників і дизайнерів.	
	Самостійна робота студентів На вибір студента пропонується самостійна робота, що передбачає поглиблене вивчення окремих питань теми на основі опрацювання спеціалізованої літератури (Закони та нормативні акти: 1, 2; Основний: 3; 4 [с. 1–34]; 5 [с. 23–40]; Додатковий: 8 [с. 68–186]) та пошуку інформаційних джерел у мережі Інтернет [18, 22, 25].	11
	Практичне заняття № 9 Зміст заняття: 1. Обрати дизайн-продукт або комунікацію (пакування, виставкова графіка, рекламний носій). 2. Проаналізувати його поточний «лінійний» життєвий цикл та джерела відходів. 3. Розробити концепцію zero-waste рішення (повторне використання, модульність, дематеріалізація) з 2–3 альтернативами. 4. Обґрунтувати, як запропоноване рішення продовжує життєвий цикл матеріалів/продукту, і оцінити його економічну доцільність.	2

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
	5. Сформулювати ключове повідомлення для споживача про цінність циркулярного рішення.	
<i>Знати:</i> екологічний аспект цифрового дизайну та проблему невидимого ресурсного споживання; зміст понять sustainable digital design та green UX; міжнародні підходи до сталого цифрового дизайну; принципи оптимізації зображень, відео, шрифтів, анімації; апаратні і програмні засоби аудиту цифрового продукту; фактори, що впливають на «вагу» та швидкість завантаження цифрового продукту.	Лекція 10. Екологічний цифровий дизайн 1. Екологічний аспект цифрового дизайну: невидиме ресурсне споживання, енерговитрати серверів і мереж. 2. Поняття sustainable digital design та green UX. 3. Принципи створення ресурсоефективних вебсайтів, цифрових сервісів і мультимедійного контенту. 4. Оптимізація зображень, відео, анімації, шрифтів; мінімалістичні інтерфейси та швидкість завантаження. 5. Міжнародні підходи і засоби аудиту сталого цифрового продукту; українські та зарубіжні приклади. Список рекомендованих джерел Основний: 4; 5 [с. 23–40; 63–84] Додатковий: 7 [розд. 4–6]; 10 Інтернет-ресурси: 18, 19, 23 Питання для поглибленого вивчення: 1. Фактори найбільшого впливу на «вагу» та енергоспоживання вебсторінки. 2. Green UX і його відмінності від звичайного UX-проектування. 3. Екологічний вплив матеріального та цифрового носія інформації.	2

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
<i>Вміти:</i> проводити аудит цифрового продукту за критеріями ресурсоефективності з використанням програмних засобів; пояснювати причинно-наслідкові зв'язки між цифровими рішеннями та ресурсоспоживанням; пропонувати й науково обґрунтовувати рішення з оптимізації цифрового контенту та планувати етапи їх реалізації; порівнювати екологічний вплив матеріального та цифрового носіїв інформації; представляти результати аудиту в професійному середовищі; критично осмислювати концепцію green UX.	Самостійна робота студентів На вибір студента пропонується самостійна робота, що передбачає поглиблене вивчення окремих питань теми на основі опрацювання спеціалізованої літератури (Основний: 4; 5 [с. 23–40; 63–84]; Додатковий: 7 [розд. 4–6]; 10) та пошуку інформаційних джерел у мережі Інтернет [18, 19, 23].	11
	Практичне заняття № 10 Зміст заняття: 1. Обрати вебсайт або цифровий інтерфейс для аудиту. 2. Оцінити вагу сторінки, кількість і розмір зображень, використання шрифтів та анімації (із застосуванням онлайн-інструментів аудиту). 3. Визначити щонайменше три конкретні проблемні місця з погляду ресурсоефективності. 4. Запропонувати конкретні рішення з оптимізації (стиснення медіа, спрощення інтерфейсу, зміна шрифтів тощо) та план їх упровадження. 5. Оформити результати аудиту як професійний звіт для замовника.	2

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
<i>Знати:</i> можливості застосування ШІ та генеративних технологій в екодизайн-проектуванні; принципи цифрового моделювання та прототипування; зміст поняття екологічної вартості цифрових технологій та AI-сервісів; принципи відповідального використання генеративних інструментів у дизайні; міжнародні й українські практики використання ШІ в екодизайні. <i>Вміти:</i> генерувати та критично оцінювати AI-згенеровані дизайн-рішення; перевіряти достовірність та доцільність	Лекція 11. Штучний інтелект та нові технології в екодизайні 1. Сучасні цифрові технології як інструмент пошуку екологічно ефективних дизайн-рішень. 2. Використання ШІ для генерації концепцій, аналізу альтернатив, оптимізації композиції та матеріалів. 3. Можливості цифрового моделювання та прототипування для зменшення кількості фізичних зразків. 4. Екологічна вартість самих цифрових технологій та принципи відповідального використання ШІ. 5. Міжнародний і український досвід; ШІ в методиці концептуального проектування та поданні рішення новітніми засобами. Список рекомендованих джерел Основний: 4; 5 [с. 23–40; 105–116] Додатковий: 6; 7 [розд. 6–7]; 15 Інтернет-ресурси: 18, 22, 23, 25 Питання для поглибленого вивчення: 1. Реальний екологічний «слід» AI-сервісів та дата-центрів. 2. Достовірність та доцільність AI-згенерованого дизайн-рішення та їх перевірка. 3. Застосування ШІ для зменшення фізичних відходів у дизайн-процесі. Самостійна робота студентів На вибір студента пропонується самостійна робота, що передбачає поглиблене вивчення окремих питань теми на основі опрацювання спеціалізованої	2 11

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
результатів роботи III; поєднувати генеративні інструменти з власним професійним рішенням дизайнера в межах концептуального проектування; планувати етапи проекту із застосуванням III; представляти концептуальне рішення засобами 3D-візуалізації та цифрових макетів.	літератури (Основний: 4; 5 [с. 23–40; 105–116]; Додатковий: 6; 7 [розд. 6–7]; 15) та пошуку інформаційних джерел у мережі Інтернет [18, 22, 23, 25].	
	Практичне заняття № 11 Зміст заняття: 1. Згенерувати за допомогою AI-інструменту кілька варіантів дизайн-концепції на екологічну тему. 2. Оцінити отримані результати за критеріями доцільності, естетичної та функціональної якості. 3. Перевірити достовірність фактичних/екологічних тверджень, закладених у згенероване рішення. 4. Обрати й доопрацювати найкращий варіант, чітко визначивши внесок III та власне професійне рішення дизайнера. 5. Представити доопрацьоване рішення у вигляді цифрового макета або 3D-візуалізації замість фізичного зразка.	2
<i>Знати:</i> алгоритм формування проєктної проблеми та екологічних цілей проєкту; етапи передпроєктного дослідження в екодизайні; принципи управління	Лекція 12. Стратегія екодизайн-проєкту: від дослідження до презентації 1. Формування проєктної проблеми, визначення екологічних цілей та критеріїв оцінювання. 2. Передпроєктне дослідження: аналіз аудиторії, контексту, матеріалів, технологій, життєвого циклу продукту. 3. Генерування та порівняння альтернативних концепцій; вибір оптимального рішення.	2

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
проєктом (етапи, ресурси, бюджет, контроль); засади дизайн-маркетингової стратегії та управління брендингом; критерії порівняння альтернативних дизайн-концепцій; вимоги до проєктної документації та презентації результатів. <i>Вміти:</i> проводити передпроєктне дослідження, генерувати альтернативи та формулювати науково обґрунтовану авторську концепцію; розробляти, формувати та контролювати етапи виконання проєкту, оцінювати його економічну ефективність; формувати дизайн-маркетингову	4. Підготовка проєктної документації, розрахунок екологічних переваг та публічний захист проєкту. 5. Управління екодизайн-проєктом, дизайн-маркетингова стратегія, демонстрація цінності та вартості продукту, представлення в Україні та за кордоном. Список рекомендованих джерел Закони та нормативні акти: 2 Основний: 4 [с. 99–116]; 5 [с. 23–40; 105–116] Додатковий: 10; 12; 13; 15; 16 Інтернет-ресурси: 18, 19, 23 Питання для поглибленого вивчення: 1. Критерії для порівняння альтернативних дизайн-концепцій. 2. Зміст проєктної документації екодизайн-проєкту. 3. Розрахунок та презентація екологічних переваг запропонованого рішення. 4. Міжнародні конкурси та фестивалі сталого дизайну як майданчики представлення проєкту.	
	Самостійна робота студентів На вибір студента пропонується самостійна робота, що передбачає поглиблене вивчення окремих питань теми на основі опрацювання спеціалізованої літератури (Закони та нормативні акти: 2; Основний: 4 [с. 99–116]; 5 [с. 23–40; 105–116]; Додатковий: 10; 12; 13; 15; 16) та пошуку інформаційних джерел у мережі Інтернет [18, 19, 23].	11

Результати навчання	Навчальна діяльність*	Робочий час студента, год.
1	2	3
стратегію й управляти процесом на етапах брендингу чи ребрендингу; обирати модель поведінки у взаємодії із замовником та експертами; розраховувати й аргументовано презентувати екологічні переваги, культурну цінність та економічну вартість рішення засобами новітніх технологій і рисунка; публічно захищати результати екодизайн-проєкту в Україні та за кордоном.	Практичне заняття № 12 Зміст заняття: 1. Сформулювати остаточну концепцію власного екодизайн-проєкту (продукт, пакування, комунікація тощо). 2. Скласти план-графік і орієнтовний бюджет проєкту, визначити контрольні точки. 3. Підготувати візуальні матеріали проєкту (концепт-борд, ескізи, візуалізації, макети). 4. Розрахувати та сформулювати конкретні екологічні переваги обраного рішення, його культурну цінність і економічну вартість для споживача та короткий план просування. 5. Підготувати та представити аргументовану презентацію проєкту з відповідями на запитання групи в ролі замовника та експертів.	2
Всього		180
Форма підсумкового контролю - екзамен		

* Навчальна діяльність включає зміст лекції, список рекомендованих джерел, питання для поглибленого вивчення, завдання самостійної роботи студентів і завдання практичного заняття.

ВИМОГИ ДО ПРАКТИЧНОЇ ЧАСТИНИ

Для доповіді: обсяг 3 повні сторінки тексту (у т. ч. з вихідними даними і бібліографією) + ілюстрації (якщо це передбачено завданням). Шрифт – Times New Roman 14, міжрядковий інтервал – 1,5. Поля: всі – 2 см. Абзац – 1,25. Структура вихідних даних: прізвище, ім'я / курс, група / назва дисципліни / дата виконання письмової роботи. Тема дослідження – великими літерами по центру сторінки. Структура роботи: актуальність теми дослідження / аналіз досліджень і публікацій / мета дослідження / виклад основного матеріалу / наукова новизна / висновки. Список використаних джерел укладається за алфавітом та оформлюється згідно з вимогами Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015.

Для презентації: загальний обсяг презентації 10–12 слайдів. Перший слайд має містити таку інформацію: прізвище, ім'я / курс, група / назва дисципліни / дата виконання роботи / тема дослідження. Останній слайд – список використаних джерел, укладений за алфавітом та оформлений згідно з вимогами Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015. Інші слайди мають розкривати тему дослідження. Слайди мають містити текст та можуть містити ілюстрації, графіки тощо. Шрифт – Times New Roman 16, міжрядковий інтервал – 1,25. Доповідь до презентації – 7–8 хвилин (якщо інше не вказано в завданні).

3. КОНТРОЛЬНІ ЗАХОДИ З ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ

Оцінювання результатів навчання студентів з дисципліни «Екодизайн» передбачає проведення таких контрольних заходів:

Форма контрольних заходів	Зміст форми контролю	Максимальна кількість балів
Поточний (семестровий) контроль:	Проводиться на практичному занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Передбачає оцінювання теоретичної підготовки студентів із зазначеної теми (у тому числі самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на практичних заняттях та набутих практичних навичок під час виконання завдань. Враховує активність та участь студента у науково-дослідній роботі, студентських олімпіадах, конференціях, конкурсах за відповідною тематикою дисципліни.	100
Практичні заняття, самостійна робота студента	Загальна кількість практичних занять з дисципліни – 12 (24 год). Максимальна кількість балів за одне практичне заняття – 6 балів (12 занять × 6 балів) (з урахуванням балів за самостійну роботу).	72
Підсумковий модульний контроль*	Проводиться з метою визначення результатів за період теоретичного і практичного навчання студентів як окреме заняття у межах годин, відведених на практичні заняття.	15
Наукова робота	Активність та участь студента у науково-дослідній роботі, студентських олімпіадах, конференціях, конкурсах за відповідною тематикою дисципліни.	13
Підсумковий (семестровий) контроль (екзамен)	Засвоєння студентом програми навчальної дисципліни за навчальний період (семестр), що проводиться як контрольний захід під час екзаменаційної сесії.	100
Підсумкова оцінка	Проводиться з метою оцінювання результатів навчання студентів за певним освітнім ступенем. Результат підсумкової оцінки з навчальної дисципліни для студента визначається як	100

Форма контрольних заходів	Зміст форми контролю	Максимальна кількість балів
	середньоарифметична сума балів поточного (семестрового) контролю та екзамену.	

*Підсумковий модульний контроль з дисципліни «Екодизайн» здійснюється на останньому за розкладом занятті у вигляді презентації студентом комплексу робіт, виконаних ним за результатами вивчення тем дисципліни за семестр, з подальшим обговоренням та оцінюванням їх за критеріями відповідності навчальним завданням (5 балів), професійним стандартам (5 балів) і рівнем виконання (5 балів). До комплексу робіт обов'язково входить екодизайн-проект, розроблений за темою 12, з обґрунтуванням екологічних переваг, культурної цінності та економічної вартості. Проводиться в майстернях, навчальних аудиторіях університету тощо. Формат презентації робіт (на фізичних або електронних носіях) визначається викладачем. Загальна кількість балів за модульний контроль складає 15 балів.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ АУДИТОРНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ (ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ)

Кількість балів	Зміст
«4»	Студент демонструє вільне володіння матеріалом теми дисципліни; ознайомлений з рекомендованою літературою, вміє самостійно знайти відповідь на проблемні запитання, спираючись на лекційний матеріал та першоджерела, аналізувати, робити власні висновки; здатен встановлювати міжтематичні та міжпредметні зв'язки, генерувати ідеї та обґрунтовувати екологічно відповідальні проєктні рішення, застосовувати опановані практичні навички в дизайн-діяльності.
«3»	Студент демонструє достатньо вільне володіння матеріалом теми дисципліни; ознайомлений з рекомендованою літературою та першоджерелами; відповідь на проблемні завдання знаходить за допомогою викладача, спираючись на лекційний матеріал, самостійно опрацьовані першоджерела та засвоєні аналітичні навички; допускає неточності та несуттєві (які кардинально не змінюють суть) помилки у визначенні основної термінології дисципліни і практичному виконанні завдання, але легко усуває їх завдяки додатковим питанням.
«2»	Студент частково володіє матеріалом теми дисципліни; репродуктивно відтворює зміст лекційного матеріалу та/або основних літературних джерел і шляхи виконання практичного завдання; допускає помилки у визначенні основної термінології дисципліни і практичному виконанні завдання; нездатний знайти відповідь на проблемні запитання чи вирішити проблемні практичні завдання.

Кількість балів	Зміст
«1»	Студент демонструє нездатність розкрити питання теми дисципліни, відсутність базових знань з теми та вкрай слабе володіння практичними навичками й вміннями екологічно орієнтованого проєктування; не знає змісту рекомендованої літератури, не володіє категорійним апаратом; не засвоїв початкові навички з виконання завдання.
«0»	Надання відповідей з чисельними значними похибками або вирішення практичного завдання з грубими помилками / без обґрунтування. Або завдання за темою дисципліни не виконано.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПОЗААУДИТОРНОЇ (САМОСТІЙНОЇ) РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Кількість балів	Зміст
«2»	Робота виконана правильно, повністю і самостійно, засвідчує наявність належного рівня знань та сформованість практичних навичок; оформлена згідно з вимогами, які висувуються для даного типу завдань; вимоги академічної доброчесності строго дотримані.
«1»	Робота виконана, але містить помилки; засвідчує недостатній рівень знань та недостатню сформованість практичних навичок; оформлення роботи не повною мірою відповідає вимогам, що висувуються для даного типу завдань; вимоги академічної доброчесності дотримані частково.
«0»	Робота подана, але її зміст не відповідає завданню або виконаний формально. Рівень знань і практичних навичок критично низький, ключові положення теми дисципліни не відображені. Оформлення відсутнє або повністю суперечить встановленим вимогам. Вимоги академічної доброчесності грубо порушені (наприклад, значне запозичення без посилань, невласні роботи). Така робота не може бути зарахована, проте факт подання фіксується.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАУКОВОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Програмою дисципліни «Екодизайн» передбачено можливість студента брати участь у науково-дослідній роботі, студентських олімпіадах, конференціях, конкурсах за відповідною тематикою дисципліни (на вибір студента). Максимальна кількість балів для зарахування – 13 балів.

Види наукової діяльності, в яких студент може брати участь:

1. Виступ з доповіддю на студентській науковій конференції – 5 балів.
2. Публікація тез конференції / наукової статті – 5 балів.
3. Призове місце на конкурсі / олімпіаді / науковому проєкті – 5 балів.

4. Розробка та презентація індивідуального науково-дослідницького проєкту – 5 балів.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПІДСУМКОВОГО (СЕМЕСТРОВОГО) КОНТРОЛЮ (ЕКЗАМЕНУ)

Підсумкова форма контролю за результатами вивчення дисципліни – ЕКЗАМЕН у письмовій формі, під час якого виставляється підсумкова оцінка з навчальної дисципліни. Оцінювання результатів навчання студентів в університеті здійснюється за 100-бальною шкалою.

Рейтинговий бал (оцінка за шкалою ЄКТС)	Відповідність рейтинговому балу
90–100 (А, відмінно)	Відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок. Студент демонструє відмінне засвоєння теоретичного матеріалу, наявність глибоких знань з навчальної дисципліни, вміння використовувати набуті знання при виконанні практичних завдань, опанування аналітичними навичками і вміннями, проявляє самостійність і творчість при вирішенні практичних завдань. Як виняток, зазначений рейтинговий бал може отримати студент, який, крім відмінних знань за програмою дисципліни, виявив активність у науковій роботі за відповідною тематикою, став призером творчого конкурсу або студентських олімпіад, виступав на конференціях тощо.
82–89 (В, добре)	Вище середнього рівня з кількома помилками. Студент демонструє засвоєння теоретичного матеріалу, наявність знань з теми або навчальної дисципліни, вміння використовувати набуті знання для виконання практичних завдань, опанування аналітичними навичками і вміннями, творчий підхід, припускаючись незначних помилок і похибок у викладі теоретичного матеріалу й у виконанні практичних і творчих завдань, проявляє самостійність при вирішенні завдань.
75–81 (С, добре)	В цілому правильне виконання з певною кількістю суттєвих помилок. Студент демонструє засвоєння теоретичного матеріалу, наявність знань з тем навчальної дисципліни, вміння використовувати набуті знання для виконання практичних завдань, опанування аналітичними навичками і вміннями, але припускається суттєвих помилок і похибок у викладі теоретичного матеріалу і у виконанні практичних завдань.
69–74 (D, задовільно)	Непогано, але зі значною кількістю помилок. Студент демонструє засвоєння основних положень теоретичного матеріалу в цілому, але припускається значних помилок і неточностей у визначеннях понять і категорій дисципліни, виконуючи на непоганому рівні практичні завдання, засвідчуючи задовільний рівень оволодіння

Рейтинговий бал (оцінка за шкалою ЄКТС)	Відповідність рейтинговому балу
	навчальною програмою дисципліни на репродуктивному рівні, допускаючи у відповідях помилки.
60–68 (E, задовільно)	Виконання задовольняє мінімальним критеріям. Студент демонструє часткове засвоєння основних положень теоретичного матеріалу, наявність прогалин, припускається значної кількості помилок у визначеннях основних понять і категорій дисципліни та виконанні практичних завдань, має прогалини в розумінні основних положень теоретичної частини дисципліни, низькі навички і вміння виконання практичних завдань.
35–59 (FX, незадовільно)	З можливістю повторного складання. Студент фрагментарно, поверхово володіє навчальним матеріалом дисципліни, недостатньо опанував як основні положення теоретичного матеріалу, так і аналітичні навички й вміння для виконання завдань, і повинен додатково виконати індивідуальне завдання для підвищення рівня своїх знань та практичних навичок для повторного проходження підсумкового контролю.
1–34 (F, незадовільно)	Студент не засвоїв основні положення теоретичного матеріалу теми або дисципліни, не знає визначень основних понять і категорій дисципліни, не володіє аналітичними навичками і вміннями для виконання завдань.

Екзаменаційні матеріали до підсумкового (семестрового) контролю (екзамену) складаються на основі програми та робочої програми дисципліни, охоплюють її зміст та розподілені в екзаменаційних завданнях з дисципліни. Передбачено 3 завдання, які оцінюються у 30, 30, 40 балів відповідно.

Загальна оцінка за екзамен визначається як сума балів за всі виконані завдання (100 балів – максимум).

Кращим студентам (але не більше 3-х), які повністю виконали програму з дисципліни, виявили активність у науково-дослідній роботі і художньо-проектній діяльності за тематикою дисципліни, стали призерами студентських олімпіад, конкурсів наукових і творчих робіт, мали доповідь на конференціях та за результатами поточного (семестрового) контролю набрали 70 і більше балів, передбачено виставлення результатів екзамену без виконання екзаменаційного завдання, про що робиться запис в екзаменаційному листі студента.

Присутність студентів на екзамені є обов'язковою.

Повторне складання екзамену з дисципліни «Екодизайн» допускається, але не більше двох разів. При незадовільній оцінці з першої спроби науково-педагогічному працівнику з даної дисципліни, вдруге екзамен приймається комісією, яка створюється деканатом факультету.

Результат підсумкової оцінки з навчальної дисципліни для студента визначається як середньоарифметична сума балів поточного (семестрового) контролю та екзамену.

4. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

Закони та нормативні акти

1. Про авторське право і суміжні права : Закон України від 01.12.2022 № 2811-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2811-20#Text>
2. Стандарт вищої освіти за спеціальністю 022 «Дизайн» для другого (магістерського) рівня вищої освіти : наказ МОН України від 21.12.2018 № 1433. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/zatverdzeni-standarti/12/21/022-dizayn-magistr.pdf>

Основний

3. Дубовий О., Блажкевич Т., Дубовий В. Екологічний дизайн : навч. посіб. Київ : Олді+, 2025. 362 с.
4. Benson E., Perullo Y. Design to Renourish: Sustainable Graphic Design in Practice. Boca Raton : CRC Press, 2017. 156 p.
5. Fine P. C. Sustainable Graphic Design: Principles and Practices. London : Bloomsbury Academic, 2016. 256 p.

Додатковий

6. Giudice F., La Rosa G., Risitano A. Product Design for the Environment: A Life Cycle Approach. Boca Raton : CRC Press, 2006. 520 p.
7. Jedlicka W. Sustainable Graphic Design: Tools, Systems and Strategies for Innovative Print Design. Hoboken : John Wiley & Sons, 2010. 528 p.
8. Creswell J. W., Plano Clark V. L. Designing and Conducting Mixed Methods Research. 3rd ed. Thousand Oaks : SAGE Publications, 2017. 520 p.
9. Leavy P. (ed.). Handbook of Arts-Based Research. 2nd ed. New York : Guilford Press, 2025. 738 p.
10. Margolin V. The Politics of the Artificial: Essays on Design and Design Studies. Chicago : University of Chicago Press, 2002. 284 p.
11. Rose G. Visual Methodologies: An Introduction to Researching with Visual Materials. 4th ed. London : SAGE Publications, 2016. 456 p.
12. Sanoff H. Visual Research Methods in Design. London : Routledge, 2016. 244 p. (Routledge Revivals). URL: <https://www.taylorfrancis.com/books/mono/10.4324/9781315541822/visual-research-methods-design-routledge-revivals-henry-sanoff>
13. Ambrose G., Harris P. Design Research: Investigation for Successful Creative Solutions. Lausanne : AVA Publishing, 2012. 224 p.
14. Laurel B. (ed.). Design Research: Methods and Perspectives. Cambridge : MIT Press, 2003. 334 p.
15. Cross N. Designerly Ways of Knowing. London : Springer, 2006. 138 p.
16. Downton P. Design Research. Melbourne : RMIT University Press, 2003. 144 p.
17. Gray C., Malins J. Visualizing Research: A Guide to the Research Process in Art and Design. Aldershot : Ashgate, 2004. 230 p.

Інтернет-ресурси

18. Ellen MacArthur Foundation. The Circular Design Guide. URL: <https://www.ellenmacarthurfoundation.org/circular-design-guide/overview>

19. AIGA Design Educators Community. Sustainability (made simple) in the Graphic Design Classroom. URL: <https://educators.aiga.org/sustainability-made-simple-in-the-graphic-design-classroom/>
20. Forest Stewardship Council. Paper and Packaging. URL: <https://fsc.org/en/businesses/paper-packaging>
21. Sustainable Green Printing Partnership. Trusted Resources for Sustainable Printing: Where to Start. URL: <https://sgpppartnership.org/trusted-resources-for-sustainable-printing-where-to-start/>
22. Okala. Okala Practitioner: Ecodesign Strategy Wheel. URL: <https://okala.net/presentations/10%20chapter2%20Ecodesign%20Strategy%20Wheel.pdf>
23. Design Council. The Design Value Framework. URL: <https://www.designcouncil.org.uk/resources/the-design-value-framework/>
24. United Nations. Goal 12: Responsible Consumption and Production. URL: <https://sdgs.un.org/goals/goal12>
25. European Commission. Ecodesign for Sustainable Products Regulation. URL: https://green-forum.ec.europa.eu/implementing-ecodesign-sustainable-products-regulation_en
26. AIGA Eye on Design. What Is «Visual Sustainability», and How Can Designers Challenge Power Through Form? URL: <https://eyeondesign.aiga.org/what-is-visual-sustainability-and-how-can-designers-challenge-power-through-form/>